دهه ۶۰

جشنواره سرودهای انقلابی

دهه ۶۰، دوران توجه به موسیقی سنتی بود و موسیقی پاپ اساسا به رسمیت شناخته نمی‌شد. وزارت ارشاد هم مرکز سرود و آهنگ‌های انقلابی را به‌عنوان متولی موسیقی تاسیس کرده بود و سرودهای انقلابی در حال پویایی و رشد بود. مرکزی که عنوانش کاملا منطبق با حال و هوای دهه ۶۰ و تلقی و انتظار مسئولان از موسیقی بود. اولین دوره جشنواره موسیقی فجر هم در سال ۱۳۶۴ با نام جشنواره سراسری سرود و آهنگ‌های انقلابی برگزار شد. نخستین دوره جشنواره با حضور ۳۰ گروه در تهران برگزار شد. در دهه اول انقلاب و میانه‌های جنگ تحمیلی و شرایطی که دشمن بعثی جنگ را به شهرها کشانده بود، برگزاری جشنواره موسیقی یک اتفاق مهم محسوب می‌شد. رخدادی که تا سال پایانی جنگ با نام سرودها و آهنگ‌های انقلابی هر سال به‌صورت منظم برگزار شد و از سال ۱۳۶۸ و همزمان با برپایی پنجمین دوره به جشنواره موسیقی فجر تغییر نام داد. در انتهای دهه ۶۰، فضای فرهنگی، اجتماعی کشور به‌مرور تغییر می‌کرد. از جشنواره سراسری سرود و آهنگ‌های انقلابی تا جشنواره موسیقی فجر، راهی پیموده شد که حاصل و انعکاسی از تغییر فضای فرهنگی، اجتماعی کشور بود. در جشنواره‌های موسیقی دهه ۶۰، هنرمندان حاضر، اغلب همان‌ها بودند که در صدا و سیما نیز آثارشان پخش می‌شد. سال‌هایی که تعداد خوانندگان، محدود بود و چیزی به نام خواننده موسیقی پاپ هیچ نوع جلوه رسمی‌ای نداشت. دورانی که هنوز استفاده از عنوان ترانه هم در رسانه‌های رسمی موضوعیت نداشت و همه‌چیز با نام سرود به رسمیت شناخته می‌شد. دهه ۶۰ که به پایان رسید دوران تازه‌ای آغاز شد.

دهه ۷۰

یک رخداد بین‌المللی

در آغاز دهه ۷۰ جلوه‌ها و نشانه‌های عصر سازندگی بیشتر در جامعه نمود یافت. گسترش جشنواره‌های هنری از سیاست‌های فرهنگی دولت در ابتدای دهه ۷۰ بود. ماموریتی که هم در فیلم فجر و هم در تئاتر فجر پیگیری شد و جشنواره موسیقی فجر را هم در بر گرفت. در سال ۱۳۷۰ و در هفتمین دوره، این جشنواره برای نخستین بار شکل بین‌المللی به‌خود گرفت و بخش «معرفی موسیقی ملل مسلمان» به آن اضافه شد و گروه‌های موسیقی از تاجیکستان (گروه استاد آدینه هاشم‌اف و گروه دولتمند خالف)، هند (با رهبری استاد بسم‌الله خان نوازنده مشهور شهنای) و جمهوری آذربایجان (استاد هابیل علی‌اف و آواز نصرالله ناصح‌پور) در آن به اجرای برنامه پرداختند و از آن پس هر سال جشنواره موسیقی فجر میزبان گروه‌های موسیقی از کشورهای مختلف دنیا شد. از اتفاقات مهم در سال ۱۳۷۶ (سیزدهمین دوره جشنواره)، حضور بانوان بود که برای نخستین‌بار بخشی تحت عنوان «ویژه بانوان» به آن اضافه شد. ۲ سال بعد یعنی در جشنواره پانزدهم موسیقی فجر برای نخستین‌بار، ۱۰ اکتسوار کشورهای صاحب‌موسیقی در جشنواره شرکت کردند. در دوره شانزدهم نیز بخشی تحت عنوان سازسازی به جشنواره اضافه شد. در این دوره همچنین برای نخستین بار در طول برگزاری جشنواره‌های موسیقی فجر بخشی با عنوان «پایان‌نامه» به جشنواره اضافه شد.

دهه ۸۰

رفت و برگشت آهنگ‌های انقلابی

جشنواره موسیقی فجر

جشنواره موسیقی فجر که در نیمه دوم دهه ۷۰ تحولات گسترده‌ای را بیشتر گذاشت در عصر به رسمیت شناخته شدن موسیقی پاپ، رنگ تحول به خود گرفت. در دهه‌های ۸۰ و ۹۰، جشنواره موسیقی فجر متاثر از تغییر دولت‌ها به تبع آن تغییر مدیریت وزارت ارشاد، بارها متحول و متغیر شد. یکی از این تغییرات در انتهای دهه ۹۰، حذف بخش سرود و آهنگ‌های انقلابی از جشنواره بود که با واکنش‌هایی هم مواجه شد. وقتی که در سال ۹۸ این بخش از جشنواره موسیقی حذف شد جمشید جم خواننده با سابقه که قرار بود مدیریت بخش سرود و آهنگ‌های انقلابی را عهده‌دار باشد در واکنش به این اتفاق گفت: «نمی‌دانم چه اتفاقاتی افتاد که دوستان ارشاد سیاسی را اعمال کردند که ما در جشنواره موسیقی فجر حضور نداشته باشیم. جالب اینکه ماجرا حتی تا این حد جلو رفت که نام بنده به‌عنوان مدیر بخش جنبی سرود و آهنگ‌های انقلابی جشنواره هم قید شده بود اما متأسفانه ماجرا به سمت و سویی رفت که به‌دلیل همین عدم‌همکاری‌ها، بخش سرود از جشنواره حذف شود.» سال گذشته وزیر ارشاد از احیای مرکز سرود و آهنگ‌های انقلابی خبر داد و در جشنواره امسال موسیقی فجر شاهد بازگشت بخشی شدیم که در دهه ۶۰ دلیل برپایی و تاسیس این رخداد هنری بود.

یک شروع تازه

با تعطیلی کنسرت‌های موسیقی هنرمندان در معیشت دچار مشکل می‌شوند

گزارش: هلیا نصیری، روزنامه‌نگار

با پایان ماه محرم و صفر، ناآرامی‌ها باعث شد که فعالیت‌های هنری رکود داشته باشند، اما کنسرت‌های موسیقی برخلاف ایران کج دار و مریز فیلم‌ها و اجراهای کم نمایش‌ها به‌طور کامل تعطیل شدند. زمانی فصل زمستان بهترین فصل برگزاری کنسرت‌های پاپ بود و فروش خوب کنسرت‌ها حکایت از حال خوب هنرمندان موسیقی داشت. تعطیلی کنسرت‌ها آنقدر به طول انجامید که بسیاری از اهالی موسیقی با توجه به وضعیت اقتصادی و معیشتی خود منتقد اصلی جریان تعطیلی کنسرت‌ها شدند. برخی معتقد بودند که همه اصناف در ناآرامی‌ها فعالیت خود را دارند.

۱ کفگیری که ته دیگ خورد

عده‌ای عنوان کرده بودند که هنرمندان موسیقی نباید فعالیتی داشته باشند و همین موضوع بعضی از هنرمندان را در یک رودربایستی قرار داده است. همین تعطیلی‌ها باعث شد که بسیاری از هنرمندان موسیقی که از قضا چهره نبودند کفگیرشان به ته دیگ بخورد. خیلی‌ها ناچار به تغییر شغل شدند و خیلی‌ها سازهایشان را برای امرار معاش فروختند. هنرمندانی که اگر با تعطیلی‌های مداوم روبه‌رو می‌شدند با یک شکست اقتصادی سخت در روزگار سخت معیشتی مواجه می‌شدند که جبرانش برای اهالی موسیقی سخت بود.

۲ جشنواره موسیقی فجر و آغاز اجراها

بسیاری از هنرمندان به این نکته که هنر شغل خیلی از افراد است و این شغل هم ماند دیگر شغل‌ها باید رو به طبیعی خود را داشته باشد معتقد هستند و همین موضوع باعث شده پیش از شروع سی و هشتمین جشنواره موسیقی فجر، اجراها در تالار وحدت برگزار شود و برخی از کنسرت‌های پاپ نیز اجراهایشان را آغاز کنند، اما برگزاری جشنواره و حضور ۸۷ گروه موسیقی از تهران، دیگر شهرها و کشورهایی تولید یک شروع بزرگ باشد. شروعی بر ادامه کنسرت‌ها از سرگیری فعالیت‌های هنری چرا که مردم نیاز به موسیقی، امور هنری و فرهنگی دارند تا بتوانند زندگی را پیش ببرند.

۳ مشکلات اقتصادی برای هنرمندان

محمدحسین توتونچیان، تهیه‌کننده و کنسرت‌گذار درباره تأثیر تعطیلی‌ها می‌گوید: هنر پس خاموشی این فعالیت‌ها یک طیف گسترده از عوامل و دست‌اندرکاران موسیقی، تئاتر و سینما وجود دارد. در این میان، یکسری افراد هستند که از بنه و توان مناسب برخوردار هستند و می‌توانند در این روزگار سخت امور خود را بگذرانند، اما برخی عوامل فنی و همکاران هنری و خانواده‌هایشان هم هستند که به‌شدت درگیر معیشت‌اند و حتی از کسب حداقل درآمد خود عاجزند.» وی همچنین اضافه کرد: «یک ماجرایی قرار باشد یک قشر یا صنفی آسیب ببیند، به دور از انصاف است. صنف هنر شامل همه هنرهاست. این نکته درست است که هنرمندان شناخته‌شده، با نظر مردم سلبریتی شدند، اما این خواسته برخی از مردم که هنرمندان کاری انجام ندهند و فعالیتشان را تعطیل کنند، درست نیست. چرا به این فکر نمی‌کنیم که دیگر عوامل و هنرمندان چگونه باید زندگی کنند؟ به‌طور مثال، اگر خانه‌دار، شرکت‌دار و بازاری به کسب و کار خود ادامه می‌دهند، چرا صنف هنرمندان نباید کار کنند.»

۴ هنرمندانی که تغییر شغل دادند

هنرمندان موسیقی در دوران کرونا بیشترین لطمه را خوردند و با سختی زندگی خود را پیش بردند؛ شاید چهره‌ها با توجه به پشتوانه اقتصادی خود که به‌طور حتم زمانی (درصورت عدم‌فعالیت) به پایان می‌رسد، توانستند زندگی خود را ادامه دهند، اما به گفته توتونچیان تعطیلی‌ها بر خانواده ۳ هزار نفری موسیقی تأثیر گذاشته و می‌گذارد. افرادی که هنوز از مشکلات کرونا بیرون نیامده با یک تابستان کوتاه‌مدت که همزمان با ۲ ماه ایام عزاداری بود، کاری نکردند و بعد درگیر جریانات شدند و حالا چگونه این صنف ضعیف در این وضعیت اقتصادی به زندگی خود ادامه دهد؟ همه اصناف فعالیت می‌کنند چرا باید بخواهیم این صنف کاری نکند؟ تهیه‌کننده موسیقی همچنین به نوازندگانی اشاره می‌کند که به ناچار در مشاغلی جز تخصص خود کار می‌کنند و یا اینکه نوازنده‌ای برای تامین امرار معاش سازش را می‌فروشد.

۵ کسی به فکر معیشت اهالی موسیقی نیست

امیرعباس ستایشگر، مدیر انجمن موسیقی در گفت‌وگوی تصویری که داشت، عنوان می‌کند: «برخی می‌گویند موسیقی باید تعطیل شود، اما برخی هم می‌گویند که باید فعالیت خود را داشته باشیم و اگر حرفی داریم در همین کنسرت‌های موسیقی حرف خودمان را بزنیم. این سؤال مطرح است که تعطیلی موسیقی به نفع چه کسانی است؟ همه افراد فعالیت روزانه خود را دارند، اما کسی به فکر معیشت اهالی موسیقی نیست و اگر موسیقی همچنان تعطیل باشد تا چه زمان می‌تواند به حیاتش ادامه دهد؟»

۶ یک سیکل بی‌تعلق

ستایشگر با بیان این مطلب که هیچ موزیسینی موافق تعطیلی موسیقی نیست، توضیح می‌دهد: «انگار عده‌ای در یک رودربایستی خشمگینانه گیر کرده‌اند. به‌نظرم این برگزاری کنسرت و فعالیت در حوزه موسیقی در وضعیت امروز در یک سیکل بی‌تعلق قرار گرفته که همه به هم نگاه می‌کنند. نباید گروه‌ها از سوی افرادی که خودشان در آن سوی مرزها نشسته‌اند، تحت فشار قرار بگیرند. هر کسی باید در برگزاری کنسرتش آزاد باشد.» وی ادامه می‌دهد: «جامعه موسیقی در رودربایستی به سمت نابودی پیش می‌رود و اگر این وضع تا نوروز ادامه داشته باشد، موسیقی به‌لحاظ اقتصادی زمین می‌خورد.»

مکث

امید به جشنواره فجر ۳۸

هر چند پاییز با همه سختی‌هایش برای هنرمندانی که بیکار شده بودند، سختی مضاعفی همراه داشت، اما می‌توان گفت برگزاری سی و هشتمین جشنواره موسیقی فجر آغازی دوباره برای فعالیت موسیقی بود. هر سال اسفند، ماه طلایی برای کنسرت‌گذاران در پایتخت و دیگر شهرهاست و با پایان این جشنواره، امید است بار دیگر سال‌های موسیقی با حضور علاقه‌مندان پر شود و گیشه موسیقی مانند سال‌های قبل از کرونا رونق خود را داشته باشد. البته برای شروع، حمایت وزارت ارشاد و مدیران موسیقی مهم است که اگر این حمایت نباشد شاید برگزاری کنسرت‌ها سخت شود.

اجرای کنسرت گروه فادوا از کشور پرتغال در چهارمین شب سی و هشتمین جشنواره موسیقی فجر

بازگشت پاپ به روی صحنه

مروری بر متن و حاشیه ۴ کنسرتی که راه شروع کنسرت‌های پاپ را باز کردند

گزارش: مرضیه زنده‌روح، روزنامه‌نگار

در ماه‌های گذشته، برگزاری یا عدم‌برگزاری کنسرت‌های پاپ به مسئله‌ای مهم‌برای «اهالی موسیقی» بدل شده است. در اینجا، منظور از «اهالی موسیقی» به‌طور خاص کسانی هستند که معاش آن‌ها از راه موسیقی می‌گذرد. در حالی که طی ماه‌های گذشته مشاغل و حرَف مختلفی که بسیب کار خود مشغول بوده‌اند و کوشیده‌اند تا جایی که در توان‌شان است، لطمه و ضربه کمتری متوجه کارشان شود، از برخی از شاغلان عرصه موسیقی انتظار داشته و دارند که به برگزاری کنسرت‌های موسیقی تن ندهند، بی‌آنکه این نکته را در نظر بگیرند که این افراد چطور باید تامین معاش کنند و چرخ زندگی‌شان را بچرخانند. کسانی که به‌صورت حرفه‌ای و نیمه‌حرفه‌ای در موسیقی فعال هستند، روی درآمدی که از این راه به‌دست می‌آورند حساب و برای زندگی‌شان برنامه‌ریزی می‌کنند. نمی‌شود در وضعیتی که همه از مسائل اقتصادی جامعه آگاه هستند، از گروهی خاص انتظار داشت که کار و کسب‌شان را تعطیل کنند. واقعیت این است که همه جامعه موسیقی کشور به چند خواننده مشهور که احتمالا وضع مالی خوبی دارند خلاصه نمی‌شود. نوازنده‌های زیادی هستند که تنها راه در آمدشان، از هنری است که دارند و توقف فعالیت‌های موسیقی به ابعاد مختلف زندگی این افراد لطمه‌ای جدی می‌زند. در مطلب پیش رو، به ۴ گام مهمی که از ۶ دی تا ۲۳ بهمن برای از سرگیری کنسرت‌های پاپ، آن هم توسط خود اهالی موسیقی، برداشته شده نگاهی داشته‌ایم.

۲۶ دی

■ امید جهان، خواننده موسیقی پاپ، در اجراهای زنده موسیقی به مناسبت هفته بزرگداشت مقام زن و روز مادر در تالار وحدت به روی صحنه رفت. در این کنسرت قطعاتی از موسیقی محلی و اقوام را اجرا کرد که بیشترین قطعات این کنسرت از موسیقی جنوب کشور بود. به نوشته مهر، برگزاری کنسرت موسیقی امید جهان در حالی صورت گرفت که طی ماه‌های پیش از آن غیر از چند اجرای سازمانی و مرتبط با رویدادهای ملی موسیقایی، کنسرت دیگری برای مخاطبان اجرا نشده بود و این کنسرت به نوعی تازه‌ترین اجرای زنده یک گروه موسیقایی بعد از مدت‌ها سکوت در برگزاری کنسرت‌ها تلقی می‌شود.

> «امید جهان در فضای مجازی نوشت: «همه تون دارید پسول درمیارید و بارتی می‌گیرید. بعد اینجا می‌شید آدم خوبه. ما که شغلمون موسیقی هست، نون نخوریم و اجاره خونه ندیم...»

۶ بهمن

> زانکو در اظهاراتی راجع به این کنسرت گفت: «تقریباً ۳ سالی است که فعالیت هنرمندان موسیقی تعطیل شده است. در واقع از دوران کرونا آغاز شد و بعد از آن ایام عزاداری محرم و صفر و در ادامه هم اتفاقات پیش‌رو و در این مدت زمان، یک وقفه کوتاه، فرصت اجرای کنسرت برقرار بود و بعد از آن هم تعطیلی‌های ناخواسته. درباره تعطیلی کنسرت‌های موسیقی این شماه اخیر هم باید بگویم که از ابتدای این اعتراضات و فضای ملتهب جامعه، کسی مانع برگزاری کنسرت‌های موسیقی و فعالیت موزیسین‌ها نبود و در این مدت زمان، ۳ تک‌آهنگ در فضای مجازی منتشر کردم و در ادامه هم برگزاری کنسرت که بابت فروشی این پاسخ‌سال بسیار خوبی همراه شد و انگیزه‌ای به وجود آورد تا برنامه خودمان را برای روزهای آینده تمدید کنیم و امیدوارم به دیگر دوستان و همکارانم نیز بتوانم زودتر کنسرت‌های خود را آغاز کنند تا علاقه‌مندان به موسیقی حق انتخاب داشته باشند.» او در ادامه افزود: «در عصر حاضر، زندگی آدم‌ها به ۲ دسته تقسیم می‌شود. فضای مجازی و زندگی واقعی و من همیشه در فضای حقیقی زندگی کرده‌ام. همه ما به خوبی می‌دانیم. آنچه یک تعداد از افراد در فضاهای مجازی چون اینستاگرام و توییتر منتشر می‌کنند و به‌عنوان بوشش اخبار هنرمندان معرفی می‌شود، با آنچه در واقعیت جامعه ما وجود دارد بسیار متفاوت است.»

کنسرت زانکو که در میان نوجوانان و جوانان طرفدارانی دارد، پنجشنبه ۶ بهمن در سالن میلاد نمایشگاه بین‌المللی به روی صحنه رفت. این کنسرت به مثابه سر آغاز کنسرت‌های پاپ درنظر گرفته شده که تقریبا از اول پاییز متوقف شده بودند. برخی رسانه‌ها از این کنسرت استقبال زیادی کردند، چنان که تسنیم درباره آن نوشت: «زانکو نامی است که در موسیقی ایران برای مدت‌ها در خاطره‌ها خواهد ماند. اتفاقی که پنجشنبه ۶ بهمن ۱۴۰۱ با کنسرت «زانکو» در سالن میلاد نمایشگاه بین‌المللی رخ داد، بی‌شک نقطه عطفی در تاریخ موسیقی ایران است. شاید بپرسید که چرا؟ مگر زانکو در کنسرت چه کرده که تا این حد اهمیت دارد؟ مگر چه سطحی از کیفیت را در خواندن و اجرا ارائه کرده که قرار است تا این حد ماندگار شود؟ واقعیت اینکه «زانکو» نه خواننده‌ای با استاندارد‌های جهانی است و نه کنسرتش از نظر هنری سطح بالایی داشت... اما نخستین کنسرت «زانکو» تابوی بزرگ تعطیلی کنسرت‌های موسیقی طی ۶ ماه گذشته را شکست و این خود اتفاقی خارق‌العاده بود. حتما می‌دانید برگزاری کنسرت‌های موسیقی از اوایل مرداد ۱۴۰۱ تعطیل شد و این تعطیلی تا ۶ بهمن ادامه داشت.»

۲۳ بهمن

> مقاره در کنسرتش هوادار کوچکی را که از خوی به کنسرتش آمده بود معرفی کرد و گفت: به محض بهتر شدن شرایط شهر خوی، کنسرتی رایگان در این شهر برگزار خواهیم کرد تا ثابت کنیم خانواده ماکان در شادی و اندوه کنار هم خواهند بود. امیدوارم مسئولان فرهنگی کشور، همراهی لازم را برای انجام این کار با ما داشته باشند.

> سیروان خسروی در یکی از بخش‌های برگزاری این کنسرت گفت: «در ایام کرونا و اتفاقات اخیری که منجر به تعطیلی کنسرت‌ها شده بود کسی آنچنان که باید از پشت پرده وضعیت زندگی برخی از موزیسین‌ها خبردار نبود. در حالی که ما می‌دانیم این عزیزان چه شرایط بدی را تا به امروز گذراندند. شرایطی که امیدوارم به‌زودی در وضعیت مطلوب‌تری قرار گیرد تا هیچ هنرمندی نگران چنین مسائلی نباشد.»

سیروان خسروی، خواننده موسیقی پاپ، شامگاه روز یکشنبه بیست و سوم بهمن ماه، بعد از ۱۰ ماه که از آخرین حضورش روی صحنه می‌گذشت، در مرکز همایش‌های برج میلاد تهران تازه‌ترین کنسرت خود را برگزار کرد. مهر درباره این کنسرت نوشت: «یکی از وجوه بارز برگزاری این کنسرت که بیش از هر نکته دیگری به چشم می‌خورد، شرایط حسی برگزاری این اجرا بود که به نسبت دیگر کنسرت‌های این خواننده با وجود همراهی همه جانبه طرفداران این خواننده درپرگیرنده شرایط متفاوت‌تری بود. چرا چویی که سیروان و دیگر همراهانش در کنسرت تلاش کردند که این کنسرت متأثر از شرایط اجتماعی سال‌های اخیر با دیگر اجراهای قبلی گروه، دربرگیرنده تفاوت‌هایی باشد.»

شامگاه یکشنبه بیست‌وسوم بهمن‌ماه، سالن میلاد نمایشگاه بین‌المللی تهران در ۳سانس، بدبرای طرفداران ماکان‌بند بود که خوانندگانش امیر مقاره و رهام هادیان هستند. به نوشته خبرگزاری دولت، این کنسرت هم حال و هوایی عجیب داشت: «نکته عجیب این کنسرت آن بود که برخلاف آنچه تصور می‌شد، در طول این برنامه، هیچ آهنگ شادی خوانده نشد و تمام آهنگ‌ها، تمی غمگین داشتند. این اتفاق سبب شد تا مخاطب، شنونده یک جریان یکنواخت در طول کنسرت باشد. مخاطبانی که خیلی آرام سر جای خود نشستند و چندان به وجد نیامدند که بخواهند از جای خود بلند شوند. این اتفاق چندین بار با اعتراض بسیاری از مخاطبان همراه شد که با فریاد «شادش کن» از ماکان‌بند تقاضا کردند تا آهنگ‌های شاد بخواند، اما آنها اصرار عجیبی روی اجرای آهنگ‌های غمگین داشتند و هیچ توضیحی هم نسبت به این اقدام خود ندادند.»

نگاه

جنگیده‌ایم تا موسیقی بماند

محسن شریفیان
آهنگساز، نوازنده و سرپرست گروه موسیقی «لیان»

موضوعی که برای ما در گروه لیان در این شرایط اهمیت بالایی دارد این است که بتوانیم رابطه خود و مخاطبانمان را حفظ کنیم. چون معتقدیم اگر برای یک مدت طولانی از مخاطبانمان دور باشیم و هنرمان را با فاصله زیاد عرضه کنیم، منفور خواهیم شد. موسیقی و هنر و البته احساسی که ما داریم، کالا، ملک یا دلار نیست که به مرور به ارزش آن افزوده شود و قیمت آن افزایش پیدا کند. طولانی‌ترشدن فاصله ما با مخاطبانمان باعث از بین رفتن روح هنری ما می‌شود و این به برای ما خوب است و نه برای مخاطبانی که با این سبک از موسیقی بوشهری حال‌شان خوب می‌شود. انسان‌ها در هر شرایط و اوضاعی به موسیقی احتیاج دارند؛ از تولد تا مرگ. از بزم تا رزم، هر شیرزن یا دلیرمردی از شادی تا غم؛ بنابراین موسیقی همیشه کارکرد خود را دارد و نباید به هر دلیلی موسیقی را از مخاطب دریغ کنیم. ما برای نگه‌داشتن موسیقی در این خاک بعضا با چنگ و دندان جنگیده‌ایم؛ برای بقا و گسترش جغرافیای موسیقی. ممنوعیت‌های زیادی را تجربه کرده‌ایم تا بتوانیم در کنار مخاطبانمان باشیم و بمانیم. جنگیده‌ایم تا موسیقی باشد و بماند. به‌خاطر همین برای ما مهم‌است که این فاصله بین ما و مخاطب به شکلی نشود که با از بین رفتن موسیقی و اهداف ما خنثی شود. امهر

نگاه

مصایب بیکاری

هوشنگ جاوید
مدرس و پژوهشگر موسیقی نواحی

متأسفانه این روزها بسیاری از هنرمندان به من تلفن می‌زنند و از مشکلات و شرایطی سخن می‌گویند که اتفاقات اخیر و عدم‌برگزاری کنسرت‌ها، این مشکلات و مصایب را بیشتر کرده است. آنچنان که عمده این تلفن‌ها نشأت گرفته از عدم‌پیگیری‌هایی است که می‌تواند به‌راحتی از طریق مراجع دولتی برای تامین معیشت این بزرگواران و همچنین درجه هنری آنها صورت پذیرد. به‌عنوان مثال یکی از هنرمندانی که از او به‌عنوان آخرین نسل غزل‌خوان تهران یاد می‌کنند متأسفانه تا آنجا که می‌دانم او نه درجه هنری دارد و نه از مجموعه‌ای مستمری می‌گیرد. بنابراین امیدوارم هرچه زودتر از سوی مراجعی چون شورای ارزشیابی هنرمندان و صندوق اعتباری هنر اقدامی انجام شود که چنین هنرمندانی بتوانند از خدمات دولتی بیشتری بهره‌مند شوند. ایسنا

نگاه

چرا همه کار کنند جز موزیسین‌ها!

محمد حاتم‌پور
تهیه‌کننده موسیقی

طی ۵ماه گذشته با وجود اتفاقاتی که در کشورمان افتاده است، تقریبا هیچ یک از اصناف جامعه دست از کار نکشیدند و حتی یک روز هم کار روزمره خود را تعطیل نکردند فرایند اجتناب‌ناپذیری که بنده به‌عنوان یک تهیه‌کننده موسیقی هیچ مشکلی با آن ندارم و می‌دانم شرایط اقتصادی در وضعیتی است که باید کسبو کارها در برتلاش‌ترین شکل ممکن ادامه داشته باشد. اما سؤال من اینجاست، چه کسی تعیین کرد که تنها عامل عادی‌سازی این شرایط، تولید موسیقی و برگزاری کنسرت؟! این چه اتهام و تهمت تندی به اهالی شریف موسیقی در هرگونه موسیقایی است که آنها اگر مشغول به‌کار شوند عامل بی‌توجهی به شرایط می‌شوند ولی تمامی مشاغل دیگر حتی در حوزه‌های فرهنگی و هنری از جمله سینما و تئاتر نیز از این قاعده مستثنا شده‌اند و می‌توانند با وجود تمام مشکلات و مصایبی که در هر شغل و صنفی وجود دارد، به کار خود ادامه دهند من بسیار متأسفم که امروز افرادی که حتی یک روز مرخصی بدون حقوق هم نگرفته‌اند، به جامعه موسیقی که ۵ماه تمام دست از کار کشیده‌اند و اکنون تصمیم به شروع فعالیت گرفته‌اند انگ بی‌شرفی می‌زنند/ مهر